

Rálátás a Notre Dame-ra, 1927

Olaj, vászon, 59x78,5 cm

Jelezve jobbra lent: Perlrott Csaba Paris 1927

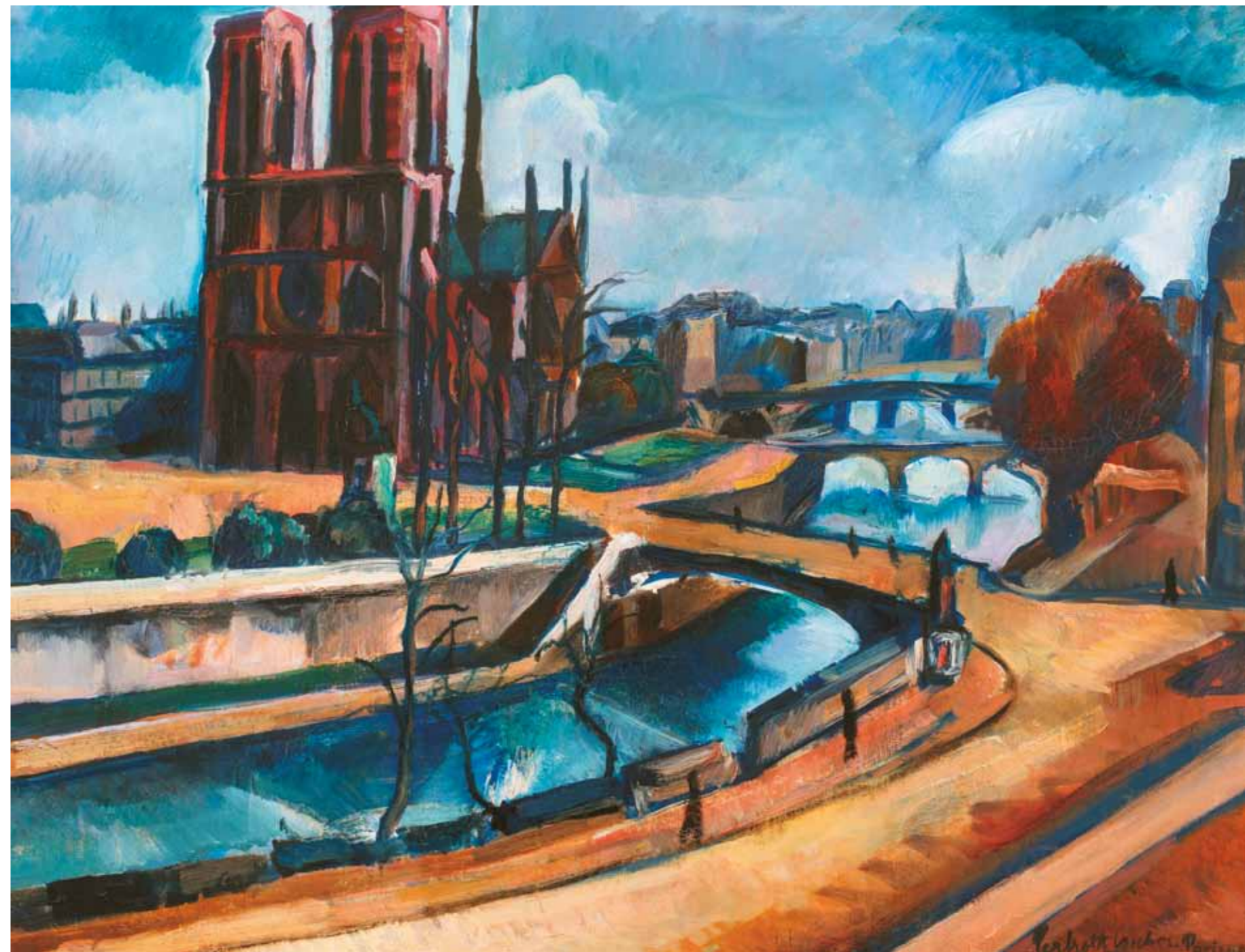
Kezdő ár: 8 500 000 Ft / 27 419 EUR
 Becsérték: 14 000 000 – 18 000 000 Ft
 Estimated value: 45 161 – 58 065 EUR

Perlrott Csaba Vilmos festői témái között a városképileg is jelentős templomok motívuma már fauve-os alkotásain is meghatározóak voltak. (Kisvárosi részlet toronnyal, fákkal és hirdetőoszloppal /Kecskemét/, 1910-es évek eleje; A nagybányai református templom, 1910-es évek). „Kedvenc festői témájára”, a Notre Dame-motívumára párizsi tartózkodásainak első felében talált rá. 1919-től van jelen a téma az életművében. Meghatározó fontosságúvá azonban csak az 1920-as évek közepétől vált, igaz, ekkortól két évtizeden át visszatérő eleme a párizsi képek kompozícióinak. Perlrott a motívum kezeléséről így nyilatkozott Kassáknak: „nem valami látottnak a lejegyzését, hanem a motívum lényegét szerettem volna adni a képben”. A korabeli kritika kifejezetten „Notre Dame motívumról” beszélt a párizsi képeivel kapcsolatban.

A festő négy éves munkásságát összefoglaló, Tamás Galériában rendezett kiállítását látva például így ír Szomoró Dezső 1937-ben: „a Notre Dame dominál, fények és színeknek más-más változatában s más-más kompozíciókban. Még a csendéletek is a Szajnával s a Notre Dame-mal vannak egybekonstruálva. Még a művész önarcképe is együtt van a Notre Dame-mal. Ez az ő külön Notre Dame-ja. Ez az ő álmokasztélya Párizsban”.
 „Mint a Fuji hegy hokusza képein...”
 Perlrott Csaba Vilmos 1937. évi, Tamás Galériabeli kiállításának katalógusában Rózsa Miklóstól a következőket olvashatjuk: „[...]a képépítés és ábrázolás nála mindig együtt jelentkezett [...] Minta Fuji hegy Hokusza képein, visszatérő motívumként bukkan elő a Notre-Dame”. Perlrott CsabaVilmost a Notre Dame különböző néző-

pontokból való megfestése 1919-től kezdődően éveken át foglalkoztatta, ezen a tárlaton is több olyan kép szerepelt, melyen a templom látható, akár önálló épületként, akár egy-egy csendélet, vagy önarckép kompozíciós elemeként. Gráber Margit festőművész, aki Perlrott feleségéeként hű krónikása mind az itthoni, mind a párizsi éveknél, így ír: „1924-ben hazatértünk. Műtermet béreltünk az Andrassy úton. Dolgozni kezdtünk, innen utaztunk nyáron Nagybányára, télen Párizsba. A Hotel Notre Dame-ban vettünk ki szobát, szemben a templommal, ami férjem kedvenc festői témája volt.” (Gráber, 1991.12.14.) Perlrott valószínűleg szállodai szobájának ablakából festette meg a templom, a Szajna és a folyó hídjainak olaj és pasztell variációit.

Kaszás Gábor

1. Brassai: Festő a Quai St. Michel-en, 1932

2. Henri Matisse: A Notre Dame látképe késő délután, 1902
 Albright-Knox Art Gallery, Buffalo

3. Albert Marquet: A pont Saint-Michel és a Notre Dame, 1900

